

תת"ע 3405/11/14 - מאמן נאסר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 3405-11-14 מדינת ישראל נ' נאסר
תיק חיזוני: 90200612530

בפני כב' השופטת רות וקסמן
ה המבקש מאמן נאסר
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

לפנוי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר התביעות המבוקש ביום 28.1.15, בו הורשע המבוקש בכך שנаг ברכב והוביל מטען כמשמעותו הכלול של הרכב 40,450 ק"ג, העולה על המשקל הכללי המותר של הרכב שהוא 32,000 ק"ג, וזאת בניגוד לתקנה 85(א)(5) לתקנות התעבורה, ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בגובה 1500 ל"נ, פסילה בפועל לתקופה של 21 ימים, וכן פסילת רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי לתקופה של שלוש שנים.

לטענת ב"כ המבוקש, המבוקש לא התיציב לדין מסוים שבאותה עת שכב במיטה עקב כאבי גב עזים וככל לא יכול היה לקום מהמיטה.

ב"כ המבוקש הוסיף, כי שלילת הזכות המבוקש לקבל את יומו בבית המשפט ולהשמיע את דבריו תנורו לו לעיוות דין שני טעמים:

האחד - מקורה של העבירה נשוא כתוב האישום הוא בעיות אנוש, שכן המבוקש העmis שתי מכלות: האחת - על הרכב עצמו והשנייה - על הנגרר, כאשר על הנגרר ישנה אפשרות להעMISS משקל נתנו יותר מאשר על הרכב עצמו. במקרה דנן, המכלולות הועמסו בעיות בצורה הפוכה, כך שהמכולה שהיתה אמורה להיות על הרכב הועמסה על הנגרר והמכולה שהיתה אמורה להיות על הנגרר הועמסה על הרכב, ולפי דברי בא כוחו של המבוקש ניתן לראות זאת על פי תעודות ההעמסה באותו בוקר. ב"כ המבוקש הדגיש כי המשקל הכלול של הרכב עם הנגרר לא היה בחריגה.

השני - על פי רמות הענישה הנהוגות במקרים כגון אלה כאשר ישנה חrigה עד 25% "ירשם זו"ח מסוג ברירת משפט, ורק כאשר מדובר בחrigה מעל 25% יוזמן הנהג לדין. לטענת ב"כ המבוקש, בעניינו של המבוקש מדובר בחrigה של 26% בלבד, ונitin לראות זאת מתעודת עובד ציבור של הבוחן.

עוד ציין ב"כ המבוקש, כי הנהיגה הינה מקור פרנסתו של המבוקש, וזהו תחילת עונת שיווק ירקות, אותם מוביל המבוקש

ופסילת רישיונו תגרום לו נזק רב. כמו כן, המבוקש מזה 21 שנים נהג משאית ולראשוונה עומד לדין בבית המשפט, עברותו הקודמות בתעבורה הין קנסות בלבד.

לבקשה צורפו תצהיר המבוקש, אישור רפואי המעיד על מצבו של המבוקש מיום 2.2.15 (5 ימים לאחר موعد הדיון), העתק תעודה שקיילה מיום ביצוע העבירה וכן העתק תעודה עובד ציבור של הבוחן הל' אבשלום.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שהኒמק נשוא הבקשה אינה מהווה עילה מוצדקת לביטול פסק הדיון. לטענת ב"כ המשיבה, מן הראי היה להגיש בקשה לדחית הדיון ולא להעמיד את בית המשפט הנכבד בפני עובדה מוגמרת.

דין והכרעה:

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהם"ש בבוואו להחליט בבקשת לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצדיקים ביטולו של פסק דין: קיומ סיבה מוצדקת לאי התיאצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרים עיות דין לנאים כתוצאה מיי ביטול פסק דין.

ברע"פ 01/9142 **سورה איטליה נ' מדינת ישראל נ' קבוע כי**: "בשלב זה ניצב המבוקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" ליום חזר של הליך שהתנהל לכארה דין והסתiem. על המבוקש מוטל אפוא הנTEL לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים מצדיקים את הנעת גלגלי המערכת חדש".

א. בוחנת סיבה מוצדקת לאי התיאצבות המבוקש

אין מחלוקת כי המבוקש זמן דין, אלא שלטענת ב"כ המבוקש, המבוקש לא הגיע לדין, הויאל ושכב במיטה עקב כאבי גב עדים, כאמור צירף אישור רפואי.

המבקר מטעמים השמורים עמו לא ביקש לדחות את הדיון. יתרה מכך, **אישור המחללה הופק בדייעבד**, דהיינו ביום 2.2.15 כשמועד הדיון התקיים ביום 28.1.15.

מעין באישור הרפואי עולה כי המבוקש במצב כללי טוב, וכי נמצא רגשות במימושגב תחתון והגבלה בתנעותיו.

יצוין, כי **באישור הרפואי אין התיאצבות היה נעדך יכולת להתייצב לדין שהתקיים בבית המשפט ביום 28.1.15, נכון גב.**

מכל מקום, למשל הייתה התיאצבות מטעמים הנועצים במבקר, לא יכול הוא לטעון שלא ניתן לו יומו (ע"י: רע"פ 01/9142 **سورה איטליה נ' מדינת ישראל נ' קבוע כי**).

ב. בוחנת עיונות דין

טענת ב"כ המבוקש כי מקורה של העבירה נשוא כתוב האישום הוא בטעות אונוש, היא טענה שהיה על המבוקש להעלotta במועד הדיון, אם היה מתייצב, ולא בדיעד, ואין בה כדי להוות עילה מוצדקת לביטול פסק הדין.

באשר לטענת ב"כ המבוקש, כי יגרם למבקר עיונות דין משום שבעניינו מדובר בחריגה של 26% בלבד, בעוד שכאשר מדובר בחריגה של עד 25% נרשם דו"ח מסוג ברירת משפט, אינני סבורה כי יש בכך משום עיונות דין. מעין בתיעוד עובד ציבור של הבוחן אכן עולה כי המבוקש חרג ב-26%, חריגה שמשמעותה הזמנה לדין, גם שמדובר באחוז אחד יותר בלבד.

לא מצאתי כי יגרם למבקר עיונות דין בענישה שהוטלה, וזאת נוכח העבירה המייחסת לו ועברו

התעבורי, הכולל 39 הרשעות קודמות, ביןן 5 עבירות מאותו סוג.

המדובר בעבירה של ניגזה ברכב הובלת מטען שימושקו עולה על המשקל הכולל המותר של הרכב.

בהתחשב בחומרת העבירה, העונש שהוושט עליו בגין הדיון נמצא בתחום הענישה הרואית והסביר.

בניגוד לדעת המבוקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיונות דין, ולכן הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ה, 16 מרץ 2015, בהעדר
הצדדים.